

РЕШЕНИЕ

№ 23883

гр. София, 18.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 31.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **7406** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 ал.1 от Кодекса за социално осигуряване, вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Н. Д. П. с постоянен адрес –гр.С.,[жк], [жилищен адрес] чрез адв.М. Р. П. с посочен адрес за призоваване – [населено място], [улица], етаж 1, срещу Решение № 3305-40-31/18.06.2024г. на Управителя на НОИ, с което е отхвърлена жалбата на Н. Д. П. срещу Разпореждане № [ЕГН], изх.№ 2113-50-53#2/26.04.2024 г. на Ръководител „ПО“ в Дирекция „ЕРМД“ в НОИ като неоснователна.

Оспорващият сочи, че не е доволен от изчисления размер на пенсията с Разпореждането на Ръководител „ПО“ в Дирекция „ЕРМД“ в НОИ , като същият е отправил искане пенсията му да бъде преизчислена при приложение на параграф 22ц ар.1 от ПЗР на КСО, но административният орган не е уважил искането му и е приложил така наречената „нова методика“ , регламентирана в чл.70 ал.8-9 от КСО, която се прилага за пенсии, отпуснат след 31.12.2018 г. Излагат се твърдения, че решението е немотивирано, като административният орган не е изяснил всички факти и обстоятелства в нарушение на административнопроизводствените правила. Административният орган е бил длъжен, според жалбоподателя, да извърши преценка и да определи по –благоприятния размер съгласно чл.70 ал.4-7, ал.10 т.1 и ал.11 от КСО, вместо отново да прилага коефициента определен съгласно чл.70 ал.8-9 от КСО.

По изложените съображения отправя искане за отмяна на обжалваното Решение и

върщане преписката на административния орган за ново произнасяне.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява. От процесуалния му представител – адв. П., чрез писмено становище поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Алтернативно е поискано спиране на настоящото съдебно производство да приключване с влязло в сила съдебно решение на адм.дело № 8050/2024 г. по описа на ВАС. Претендира разноси по представен списък.

Ответникът – Управителят на Националния осигурителен институт /НОИ/, чрез своя процесуален представител юриконсулт Б. Б. – С., оспорва жалбата, като счита същата за неоснователна. Излага подробни съображения в представен писмен отговор и писмени бележки. Претендира присъждане на юриконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура – редовно уведомена, не изпраща представител за участие в производството по делото.

Съдът, след като се запозна с жалбата и доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи от фактическа страна следното:

На 21.12.2021 г. жалбоподателят П. е подал заявление за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, чрез испанската компетентна институция, постъпило в НОИ на 03.02.2022 г., вх. № 2213-50-283. Към заявлението са приложени формуляри Е 205 ES (Удостоверение за осигурителни периоди в Испания) и Е 207 ES („Информация за осигурителната история на осигуреното лице“).

Към така полученото заявление не са приложени оригинали на документи или заверени от съответната компетентна институция копия на такива документи.

С писмо с изх. № 2213-50-283#4 от 17.03.2022 г. на гл.експерт Ц.С. в Дирекция „Европейски регламенти и международни договори“ жалбоподателят е уведомен за необходимостта от представянето на оригинални документи за осигурителен стаж и доход, съгласно чл. 1, ал. 5 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж (НПОС). В писмото, приложено на лист 22 от делото, подробно е разяснено на жалбоподателя как ще бъде изчислен индивидуалният коефициент за определяне на действителния размер на пенсията му, какви документи е необходимо да представи. Изрично е посочено, че „ съгласно параграф 22 от ПЗР на КСО има право да избере размерът на пенсията му да бъде определен и по старата методика на изчисление, валиден за пенсиите, отпуснати до 31.12.2018 г. В случай, че желае индивидуалния му коефициент на пенсията му да се изчисли по старата методика, е необходимо да представи удостоверение образец УП -2 за осигурителен доход за 3 последователни години, по негов избор от последните 15 години, от осигурителния му стаж в България до 31.12.1996 г.“ С така цитираното писмо е информиран за възможността, която предоставя разпоредбата на § 22ц от ПРЗ на КСО , относно лицата , на които до 01.01.2022 г. се отпуска пенсия свързана с трудова дейност, че размерът на пенсията може да бъде определен с индивидуален коефициент, изчислен по реда на чл. 70, ал. 4 -7 от КСО (действал за изчисляване на индивидуален коефициент при определяне на пенсиите до 01.01.2019 г.), ако това е по-благоприятно за лицето, съответно е уточнено, че ако желае да се възползва следва изрично да декларира това обстоятелство и да представи удостоверение обр. УП-2 за брутно трудово възнаграждение или доход, върху който са внесени осигурителни вноски за 3 последователни години от българския му осигурителен стаж по негов избор. Писмото е получено от жалбоподателя на 05.04.2022 г. /лист 23 от делото/ В законоустановения двумесечен срок Н. П. е представил оригинали на документи, удостоверяващи български осигурителен стаж, като не е представил удостоверение образец УП-2 за

осигурителен доход и не е посочил, че желае да се възползва от разпоредбата на § 22ц от ПЗР на КСО.

Въз основа на представените документи и данни, с разпореждане № [ЕГН], изх. № 2213-50-238#6 от 23.08.2022 г., му е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, на основание чл. 68, ал. 1-2 от Кодекса за социалното осигуряване, във връзка с Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. за координация на системите за социална сигурност, считано от 21.12.2021 г. (дата на заявлението), при навършена възраст 65 години и 00 месеца и зачетен български осигурителен стаж, превърнат към трета категория труд - 28 години, 01 месеца и 14 дни (13 години, 09 месеца и 05 дни от първа категория труд и 05 години, 02 месеца и 06 дни от трета категория труд) и испански осигурителен стаж за придобиване право на пенсия и за изчисляване на нейния размер 15 години, 11 месеца и 23 дни.

С цитираното разпореждане е извършено изчисление на размера на пенсията по т. нар. „нова методика“, предвидена в чл. 70, ал. 8-9 от КСО, която се прилага за пенсии, отпуснати с начална дата след 31 декември 2018 г. Размерът на пенсията е определен въз основа на индивидуален коефициент 0,3770. Осигурителният доход на г-н П., от който е изчислен индивидуалният коефициент за определяне размера на пенсията, обхваща периода 01.01.1992 г. - 31.12.1994 г. и възлиза на 44932.00 лв.

На 24.10.2022 г., с вх. № 2109-50-5 е постъпило заявление от жалбоподателя, в което посочва, че желае размерът на пенсията му да бъде определен на основание чл. 70, ал. 17 от КСО от индивидуален коефициент, изчислен от друг тригодишен период (за времето от 01.09.1984 г. - 31.08.1987 г.), като представя удостоверение образец УПСГ-30 № 02-5656/03.10.2022 г., издаден от Държавна агенция „Архиви“ - гр. В. Т..

Административният орган е приел, че разпоредбата на чл.70 ал.17 от КСО е неприложима в конкретния случай, поради което е издадено разпореждане № [ЕГН], изх. № 2109-50-5#2 от 19.05.2023 г., с което длъжностното лице е отказало да измени личната пенсия за осигурителен стаж и възраст на лицето, на основание § 22ц от ПЗР на КСО, поради изтичане на законоустановения двумесечен срок за представяне на необходимите документи, съгласно разпоредбата на чл. 1, ал. 5 от НПОС. С разпореждане № [ЕГН], изх. № 2109-50-5#2 от 19.05.2023 г., длъжностното лице е отказало да измени личната пенсия за осигурителен стаж и възраст на лицето, на основание § 22ц от ПЗР на КСО, поради изтичане на законоустановения двумесечен срок за представяне на необходимите документи, съгласно разпоредбата на чл. 1, ал. 5 от НПОС. Разпореждането е обжалвано от Н. П. и е постановено решение № 3305-40-55 от 09.08.2023 г. на управителя на НОИ, с което жалба на лицето е отхвърлена като неоснователна. Решението на управителя на НОИ е обжалвано пред Административен съд София-град (АССГ) и е образувано адм. дело № 8682/2023 г., трето отделение, 13-ти състав. С решение № 8230 от 11.06.2024 г. на АССГ, жалбата на г-н П. срещу решение № 3305-40-55 от 09.08.2023 г. на управителя на НОИ е отхвърлена, е което е отхвърлена и жалбата срещу разпореждането за отказ за изменение на пенсията. С Решение № 11876/05.11.2024 г. на ВАС по адм.дело № 8050/2024 г. е оставено в сила Решение № 8230 от 11.06.2024 г., постановено по адм.дело № 8682/2023 г по описа на АССГ.

На 07.07.2023 г. и на 21.12.2023 г. в НОИ чрез системата за електронен обмен на социално осигурителна информация от испанската институция са постъпили структуриран електронен документ (СЕД) Р 2000 („Искане за пенсия за старост“), във връзка с подадени от жалбоподателя заявления за испанска пенсия, съответно на

18.04.2023 г. и на 12.12.2023 г. С последно постъпилия СЕД Р 5000 е потвърден испански осигурителен стаж за времето от 08.11.2004 г. до 19.11.2023 г., който възлиза на 16 години, 10 месеца и 09 дни. На 13.03.2024 г. е постъпил и СЕД Р 6000 („Решение за пенсия“), с който испанската компетентна институция уведомява, че по последно подаденото заявление на лицето е отпусната испанска пенсия, считано от 20.11.2023 г. С оглед на получените документи и потвърдената нова продължителност на испанския осигурителен стаж и отпуснатата испанска пенсия, с разпореждане № [ЕГН], изх. № 2113-50- 53#2 от 26.04.2024 г. на основание чл. 50, ал. 4 от Регламент (ЕО) № 883/ 2004, пенсията е изменена, считано от 20.11.2023 г. (датата на отпускане на испанската пенсия), при зачетен български осигурителен стаж, превърнат към трета категория труд - 28 години, 01 месец и 14 дни (13 години, 09 месеца и 05 дни от първа категория труд и 05 години, 02 месеца и 06 дни от трета категория труд) и испански осигурителен стаж за придобиване право на пенсия и изчисляване на нейния размер -16 години, 10 месеца и 09 дни.

Разпореждане № [ЕГН], изх. № 2113-50- 53#2 от 26.04.2024 г на длъжностно лице Ръководител „ПО“ в Дирекция „Европейски регламенти и международни договори“ / „ЕРМД“ / в НОИ е оспорено от жалбоподателя пред Управителя на НОИ, който с Решение № 3305-40-31/18.06.2024 г. е оставил без уважение жалбата му, като неоснователна.

Пред настоящата съдебна инстанция е приета административната преписка, допълнително от жалбоподателя не са представени други доказателства и не са направени доказателствени искания. С писмена молба от 30.10.2024 г. на процесуалния представител на жалбоподателя, в която са изложени бележки по същество на спора е направено искане за спиране на настоящото производство до приключване с влязло в сила съдебно решение по адм.дело № 8050/2024 г. по описа на ВАС.

При извършена служебна проверка от съдебния състав на електронната страница на ВАС – <https://sac.justice.bg>, съдът констатира че с Решение № 11876/05.11.2024 г. на ВАС по адм.дело № 8050/2024 г. е оставено в сила Решение № 8230 от 11.06.2024 г., постановено по адм.дело № 8682/2023 г по описа на АССГ -13 състав и към настоящия момент липсва висящо съдебно производство, поради което не са налице законовите предпоставки за спиране на производство по адм.дело № 7406/2024 г. по описа на АССГ -61 състав.

При така установената фактическа обстановка и като извърши цялостна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК, намира за установено следното:

Оспорването, като направено от легитимирано лице с правен интерес, в законово установения срок по чл. 118, ал. 1 от КСО и против акт, подлежащ на съдебно обжалване и контрол за законосъобразност, е процесуално допустимо.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 98, ал. 1, т. 2 КСО пенсиите и добавките към тях се отпускат, изменят, осъвременяват, спират, възобновяват, прекратяват и възстановяват е разпореждане, издадено от длъжностното лице в НОИ, на което е възложено ръководството на дейността по отпускане и изплащане на пенсиите по международни договори и европейски регламенти за координация на системите за социална сигурност за лица с постоянен адрес в чужбина, или други длъжностни лица, определени от управителя на НОИ.

Разпореждане № [ЕГН], изх.№ 2113-50-53#2/26.04.2024г. е издадено от Ръководител „ПО“ в Дирекция „Европейски регламенти и международни договори“ в НОИ

Съгласно чл. 117, ал. 4 от КСО Разпорежданията, издадени от длъжностното лице по чл. 98, ал. 1, т. 2, могат да се обжалват пред управителя на Националния осигурителен институт в едномесечен срок, съответно за разпорежданията по чл. 98, ал. 2 – в 14-дневен срок от получаването им. Решението се изготвя в срока и по реда на ал. 3.

В настоящия случай, оспореното решение е подписано от подуправителя на НОИ – В. К. Н. при спазване на разпоредбата на чл.37 ал.3 от КСО, съгласно който при отсъствие на управителя, неговите функции се изпълняват от подуправителя. Общозвестен факт е, че управителят на НОИ –И. Ц. И. с Указ № 101/09.04.2024 г. на Президента /обнародван в ДВ № 32/2024 г./ за назначаване на служебно правителство, е назначен за служебен министър на труда и социалната политика. С последващ Указ № 222/27.08.2024 г. на Президента за назначаване на служебно правителство, управителят на НОИ отново е назначен за служебен министър на труда и социалната политика, какъвто е и към настоящия момент.

Видно от представена Паметна записка № 8579/08. 04.2024 г. на Главния секретар на основание чл.160 от КТ във връзка с чл.5 ал.5 от Правилника за организацията и дейността на НОИ И. Ц. И.- управител на НОИ е в неплатен отпуск в размер на 55 работни дни, считано от 09.04.2024 г. до 30.06.2024 г. и на основание чл.37 ал.3 от КСО при отсъствието му функциите се изпълняват от подуправителя на НОИ –В. Н. К. –Н..

Предвид гореизложеното, процесното разпореждане и оспореното решение на управителя на НОИ се явяват издадени от компетентен орган по материя, степен и място.

Решението е издадено и в предвидената в чл. 59, ал. 2 от АПК форма и съдържа фактическите и правни основания за неговото издаване.

Съдът не констатира допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени такива и основание по см. на чл. 146, т. 3 от АПК за отмяна на обжалваното решение.

Противно на доводите в жалбата, оспореното решение е мотивирано, като са изложени последователно и изследвани всички факти и обстоятелства, относно актуализиране размера на пенсията на жалбоподателя за осигурителен стаж и възраст.

По делото липсва спор относно размера на осигурителния стаж. Спорен е въпросът дали при издаване на оспореното решение и потвърденото с него разпореждане за преизчисляване размерът на отпуснатата му вече пенсия за осигурителен стаж и възраст, административният орган е следвало да приложи нормата на § 22ц, ал. 1 от ПЗР на КСО , който ред се явява по –благоприятен за жалбоподателя и да преизчисли размерът на пенсията му.

В конкретния случай с Разпореждане № [ЕГН], изх. № 2113-50- 53#2 от 26.04.2024 г на длъжностно лице Ръководител „ПО“ в Дирекция „ЕРМД“ в НОИ е преизчислена пенсията на жалбоподателя на основание чл.50 ал.4 от Регламент 883/2004 г. и параграф 7з от ПЗР на КСО, предвид постъпилите данни в НОИ чрез системата за електронен обмен на социално осигурителна информация от испанската институция и потвърдената нова продължителност на испанския осигурителен стаж и отпуснатата испанска пенсия.

Разпоредбата на чл. 50, параграф 4 от Регламент 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета за координация на системите за социална сигурност императивно определя, че ново изчисление на отпуснатата по законодателството на дадена държава-членка пенсия се извършва автоматично, когато на лицето бъде отпусната пенсия по законодателството на друга държава-членка. Нормата има императивен характер и административният орган е длъжен да я приложи при наличие на предвидените в нея предпоставки.

Предвид обстоятелството, че със СЕД Р 6000 ES, постъпил в НОИ на 13.03.2024 г., испанската осигурителна институция е уведомила, че считано от 20.11.2023 г. на г-н П. е отпусната пенсия по испанското законодателство, а със СЕД Р 5000 е потвърдила нова продължителност на испанските осигурителни периоди за придобиване право на пенсия и за изчисляване на нейния размер, с процесното разпореждане в пълно съответствие с приложимите нормативни правила е изменена личната пенсия за осигурителен стаж и възраст на Н. П. по българското законодателство, считано от 20.11.2023 г. (датата на отпускане на испанската пенсия), при прилагане разпоредбата на чл. 50, параграф 4 от Регламент 883/2004. Преизчислението е извършено от датата на отпускане на пенсията от другата държава –членка на ЕС, при отчитане стажа, който не е бил взет предвид, придобит след началната дата на отпускане на пенсията от НОИ.

На основание чл. 52, пар. 1, б. „б“ от Регламент № 883/2004, считано от 20.11.2023 г. (дата на отпускане на испанската пенсия), размерът на пенсията, дължим за българския стаж е изчислен, като към размера, който би бил дължим, ако целият (български и испански) стаж беше придобит по българското законодателство т. нар. „теоретичен размер“ - 523,04 лв., който е приравнен на минималния размер по чл. 68, ал. 1-2 от КСО за общия стаж (доколкото действителният размер на пенсията за общия стаж от 404,07 лв. е по-малък от минималния размер за този вид пенсия), е отнесено съотношението между българския стаж, изразен в месеци (337) и общия стаж - български и испански (28 години, 01 месец и 14 дни + 16 години, 10 месеца и 09 дни = 44 години, 11 месеца и 23 дни) за изчисляване размера на пенсията, изразен в месеци (44 x 12 = 528 + 11 = 539 месеца), т.е. - 523,04 лв. x 337/539, така размерът дължим за българския стаж възлиза на 327,02 лв.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че административният орган е следвало служебно да извърши преценка за по –благоприятния размер на пенсията съгласно чл.70 ал.4 -7 ал.10 т.1 и ал.11 от КСО и предвид заявеното от жалбоподателя желание да бъде приложена разпоредбата на параграф 22ц ал.1 от ПЗР на КСО.

Съгласно разпоредбата на § 22ц, ал. 1 от ПЗР на КСО (нов, ДВ, бр. 35 от 2019 г., изм. ДВ, бр. 103 от 2020 г., в сила от 1.01.2021 г.) до 1 януари 2022 г. едновременно с подаването на заявление за отпускане на пенсия, свързана с трудова дейност, с начална дата след 31 декември 2018 г., лицето има право да избере размерът на пенсията му да бъде определен с индивидуален коефициент, изчислен по реда на чл. 70, ал. 4-7, ал. 10, т. 1 и ал. 11, ако това е по-благоприятно за него. В тези случаи към заявлението задължително се

прилагат документи за брутно трудово възнаграждение или доход, върху които са внесени осигурителни вноски за три последователни години от последните 15 години осигурителен стаж по избор на пенсионера преди 1 януари 1997 г., и за брутно трудово възнаграждение или доход, върху които са внесени осигурителни вноски за осигурителния стаж след тази дата до 31 декември 1999 г. включително. Когато за времето след 31 декември 1996 г. или за част от него не са представени документи за брутно трудово възнаграждение или доход, върху които са внесени осигурителни вноски, се ползват данните по чл. 5, ал. 4, т. 1.

Според ал.2 на същата разпоредба / в сила от 01.01.2021г./ в 6-месечен срок от влизането в сила на този закон- т.е от 01.01.2021 г., лицата с подадени заявления за отпускане на пенсия, свързана с трудова дейност, с начална дата от 31 декември 2018 г., както и тези, на които е отпусната такава пенсия до влизането в сила на този закон, могат да упражнят еднократно правото си на избор по ал. 1, като в тези случаи пенсията се отпуска в новия размер от същата начална дата, ако това е по-благоприятно за съответното лице.

С цитираната разпоредба на § 22ц, ал. 1 от ПЗР на КСО е създадена правна възможност за изчисляване на индивидуален коефициент ако са изпълнени две кумулативно изискуеми условия:

-заявлението за отпускане на пенсия, свързана с трудова дейност да е подадено до 01.01.2022г.

-началната дата на пенсията да е след 31.12.2018г.

В производството започнало по заявление с вх. № 2213-50-283/21.12.2021 г. на жалбоподателя за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст и въз основа на представените документи и данни, с разпореждане № [ЕГН], изх. № 2213-50-238#6 от 23.08.2022 г., му е отпусната пенсия, считано от 21.12.2021 г., при навършена възраст 65 г. и 00 месеца и зачетен осигурителен стаж, превърнат към трета категория труд – 28 г., 01 м. и 14 дни, и испански осигурителен стаж за придобиване право на пенсия и за изчисляване на нейния размер 15 г., 11 м. и 23 дни. В това производство, от страна на П. не е направен избор за начина на изчисляване на пенсията, поради което не е налице хипотезата на §22ц, ал.1 от ПЗР на КСО. Цитираното разпореждане не е обжалвано по реда на КСО и е влязло в сила.

Със заявление от 24.10.2022 г., с вх. № 2109-50-5 е поискано пенсията да му бъде преизчислена по реда на § 22ц ПЗР на КСО, но това производство вече не е било висящо, както предполага хипотезата на правната норма, тъй като с разпореждането от 23.08.2022 г. пенсията за осигурителен стаж и възраст вече е била отпусната. Не е изпълнено и второто, алтернативно предложение, а именно: правото да е упражнено от лице, на което вече е отпусната такава пенсия до влизането в сила на закона, т.е. до 04.05.2019 г. Първоначално пенсията е отпусната след влизането в сила на чл.22ц от ПЗР на КСО. Както вече бе посочено, с Разпореждане № [ЕГН], изх.№ 2109-50-5#2 от 19.05.2023 г. е отказано да бъде изменена пенсията му по параграф 22 ц от ПЗР на КСО,

което е потвърдено с Решение 3305-40-55/09.08.2023 г. на Управителя на НОИ. Жалбата на Н. Д. П. срещу цитираното решение е отхвърлена с влязло в сила Решение № 8230/11.06.2024 г. по адм. дело № 8682/2023 г. по описа на АССГ-13 състав.

Разпоредбата на § 22ц, ал. 1 от ПЗР на КСО е създадена в полза на лицата с право на пенсия за осигурителен стаж и възраст с начална дата след 31 декември 2018 г., като им е дадена възможност да изберат определяне на индивидуалния коефициент по реда на чл. 70, ал. 4-7, ал. 10, т. 1 и ал. 11 от КСО, ако това е по-благоприятно за тях. Разпоредбата изисква правото да бъде упражнено едновременно с подаване на заявлението за отпускане на пенсия със задължително прилагане на документите до 01.01.2022г.

Такава възможност е предоставена и на жалбоподателя с изпратеното му писмо изх.№ 2213-50-283#4 от 17.03.2022 г.

След като вече пенсията за осигурителен стаж и възраст е отпусната и определена за жалбоподателя с надлежно влязло в сила разпореждане, липсва правен регламент за приложение на параграф 22ц от ПЗР на КСО при образувани други следващи по време административни производства във връзка с актуализиране размера на вече отпуснатата пенсия за осигурителен стаж и възраст, какъвто е настоящия случай.

В случая, за приложението на параграф 22ц от ПЗР на КСО правно значим е фактът на подаване на заявлението за пенсиониране, съответно настоящият случай не попада в обхвата на §22ц ПЗР на КСО.

Предвид всичко изложено, законосъобразно в този случай е приложена разпоредбата на чл.50 параграф 4 от Регламент 883/2004

В тази връзка, съдът намира, че правните изводи, изложени в оспореното решение от административният орган съответстват на материалния закон и неговата цел.

С оглед изложеното съдът приема, че Решение № 3305-40-31 от 18.06.2024 г. на Управителя на НОИ е законосъобразно - издадено е от компетентен орган и в предвидената от закона форма; постановено е при спазване на административнопроизводствените правила, при правилно приложение на материалния закон и в съответствие с неговата цел. Жалбата се явява неоснователна и като такава, следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение, което е своевременно заявено и на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 61 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Д. П. с постоянен адрес –гр.С.,[жк], [жилищен

адрес] чрез адв.М. Р. П. с посочен адрес за призоваване – [населено място], [улица], етаж 1, срещу Решение № 3305-40-31/18.06.2024г. на Управителя на НОИ, с което е отхвърлена жалбата на Н. Д. П. срещу Разпореждане № [ЕГН], изх.№ 2113-50-53#2/26.04.2024 г. на Ръководител „ПО“ в Дирекция „ЕРМД“ в НОИ като неоснователна.

ОСЪЖДА Н. Д. П. ЕГН [ЕГН] да заплати на НОИ сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: